

EL FRACAS DE FRANCO DAVANT DE MADRID

La tàctica alemanya comporta avantatges, però si topa amb dificultats pot convertir-se en un desastre complet

Els soldats republicans han adquirit excel·lent moral a mesura que baixa la dels rebels

Als cercles militars francesos es diu que l'atac al sector de Talavera deixà atònit el comandament facciós

Paris, 28. — En els cercles militars francesos es comentaven avui les últimes notícies arribades de Madrid. Fa 22 dies que ha començat l'atac a Madrid i, encara que els generals rebels han emprat diversos estratègies, la tàctica militar emprada sembla ésser d'origen alemany, amb totes les característiques que aquesta posseeix, o sigui amb grans avantatges però també amb grans equivocacions. La tàctica militar alemanya comporta avantatges incalculables si no troba cap contratemps seriós, car, del contrari, pot convertir-se en un desastre complet.

Les notícies que arriben de Madrid als centres militars semblen indicar que Franco i els seus ajudants es troben davant de dificultats molt serioses. Fins ara, seguint la tàctica militar alemanya, que consisteix a cercar cops d'efecte amb vistes a obtenir avantatges de caràcter polític, Franco ha donat ordres a les seves tropes d'avançar en forma de tascos i rompre les línies contràries costi el que costi. Aquesta tàctica —que als alemanys els agrada d'aplicar— ha estat adoptada pels rebels espanyols comotot l'enorme equivocació de no protegir la reraguarda. Els rebels, sense tenir en compte els ensenyaments de la història militar, creien que, facilitant l'entrada a Madrid seguint la seva tàctica de cops d'efecte, sense comptar, però, amb les dificultats pròpies d'un setge a una gran ciutat i sense comptar, sobretot, amb l'entusiasme, el coratge i l'esperit de sacrifici de què ha donat mostres el poble de Madrid.

A més —continuen dient en els cercles militars— tota la superioritat de Franco en els primers temps de la guerra consistia en la guerra de material. Franco avançava protegint les seves forces amb material de guerra moderníssim i d'una gran eficàcia. Ara aquest material es troba front a front amb altres excel·lents materials. Els soldats republicans tenen aviació, artilleria, metralladores, fusells últim model. Els soldats republicans han adquirit en aquests darrers dies allò que més falta fa en una guerra: la moral. Excel·lent moral, que augmenta a mesura que baixa la dels rebels.

Segons les notícies que obren a poder dels cercles militars francesos, l'atac contra Talavera del Teix, dirigit pels oficials republicans Uribe i Castro, deixà del tot atònit els rebels. En aquest moment preparaven un raid de gran importància, amb molts avions, que havien de descarregar la seva metralla damunt Madrid. La presència de les tropes republicanes en el sector de Talavera va canviar els plans d'aquests avions que es veïeren obligats a descarregar la seva metralla damunt les tropes que anaven avançant.

Les tropes republicanes, acostumades ja a l'atac aeri, continuaven avançant cap a Talavera. Poc després l'artilleria republicana bombardejava l'aeròdrom i alguns objectius militars. Davant aquest inesperat atac, segurament seran canviats els plans dels rebels, així com la distribució de les forces. Aquests últims dies hom pogué veure reunites a la Ciutat Universitària, la qual cosa fa pensar que els rebels oposaran Tercer i Regulars a les tropes republicanes que han arribat a les proximitats de Talavera.

Al sector de la Ciutat Universitària, els republicans resisteixen tots els atacs, i és gairebé segur que els rebels cercaran un altre punt per atacar. Com sempre, es tracta d'atraure les tropes republicanes a un lloc determinat per a atacar després per altres sectors.

Aquests són els comentaris que es fan en els cercles militars francesos davant els últims esdeveniments de la guerra civil espanyola.

S'HA INICIAT UNA GRAN OFENSIVA AL FRONT D'ASTURIES

Les forces lleials han ocupat importants posicions i bombarden Grado, on el taidor Aranda resisteix

Gijón, 28 (430 matinalada). — A la fi, aquest matí s'ha iniciat una fortíssima ofensiva per part de les tropes lleials, en diversos sectors dels fronts de batalla de la regió asturiana.

S'ha combatut amb extraordinària duresa als sectors de Trubia, Grullo, Lugones, Coloto i Llanera.

En combats han estat d'una duresa enorme i s'ha arribat en moltes ocasions al cos a cos i deixant-se el fusell per a empuñar la baioneta i llançar bombes de mà contra l'enemic, que també ha fet en moltes ocasions tenaç resistència. Però la jornada no ha pogut ésser més brillant, per a les armes de la República.

El comunicat oficial de guerra d'aquesta Comandància, diu així: «Les nostres forces han començat una forta ofensiva. Al sector de Trubia s'ha ocupat Valdopo i el mont de la Parra i també s'ocupa Mont Cimero, que hagué d'abandonar per haver concentrat l'enemic grans reforços.

A Coloto s'ha arribat fins a Ventanillas i es llurà un combat a La Cabellada.

Hi hagué igualment un atac a la carena de Los Pinos i a les posicions enemigues de Llanera.

La jornada ha estat plenament favorable. Les pèrdues de l'enemic són molt quantioses.

Per notícies particulars del nostre corresponent, sabem que els combats entaulats per a l'ocupació de Beldup tenien com a principal objectiu tallar la carretera de Grado a Oviedo, amb la finalitat d'allisar els passos que tenen allí la seva base d'aprovisionament.

L'aviació republicana, secundada per la nostra artilleria, sembrà de metralla aquella zona. Les bateries dispararen més de tres-centes canònades encertadament llançades i a continuació la infanteria es llança a l'atac. S'arribà a combatre cos a cos, i es disputà el terreny pam a pam. L'enemic es batia furiosament i disparava sense ordre ni concert per tal de donar la impressió d'un nombre de combatents molt superior al que en realitat prenia part en la batalla.

Els nostres valents s'adonaren de la facciosa i avançaren amb decisió i coratge, llançant contra els regiments dels contraris gran nombre de bombes de mà, les quals produïren nombrosos baixes entre els rebels i els desconcertaren. Al cap de tres hores,

l'enemic abandonà el camp i fugí precipitadament de la Parra. El

En el flanc dret s'efectuà una al-

tra brillant operació sobre la muni-

precipitadament de la Parra. El

C. N. T. de la Felguera i Turón i el

batalló de Mérida, que s'han cobert

cionari les posicions esmentades des-

prés d'un violentíssim cos a cos.

(Passa a la pàgina 3.)

DISCRECIO

Tenim interès a remarcar una cosa: nosaltres tenim, quant a informació, les mateixes bones fonts que tenen altres col·legues. Diem això perquè el nostre mitjà només pugui ésser interpretat en un sentit: la discreció.

Aquests dies s'ha produït a Barcelona un fet tènor. Una empresonament, una destitució fulminant han posat sobre avís el poble. I unes declaracions del conseller primer Terradellas en nom del Govern —Govern integrat per totes les forces antifeixistes— ens han privat de donar la informació deguda al fet en espera d'un erraport del Govern de Catalunya, que ja ha pres les seves mesures per tal d'evitar qualsevol contingència desagradable.

Aquesta posició nostra —la qual han observat la majoria de diaris barcelonins— d'acatament a la suprema autoritat del país —el Govern— no ha estat observada per algú que sembla que hauria d'ésser tan interessat —no diem més, però sí el mateix— com els altres a callar i esperar les paraules i els fets dels organismes rectora de la vida pública catalana. I ha parlat pel seu compte, donant una prova palesa d'indisciplina de guerra. I ha parlat un xic a la lleugera involucrant, volem creure que sense mala fe, una qüestió de policia amb una qüestió política. Ens referim a «Solidaridad Obrera».

I parlem així perquè, des del nostre diari, hem reproduït del col·lega tot allò que ha tendit a una tasca patriòtica de guanyar la guerra —repassar la nostra col·lecció—. I aquesta col·laboració creiem que ens dona dret a discutir-hi noblement, honradament, alguns punts.

Quant a la «política catalana», subscriu aquest paràgraf de «La Humanitat» d'avui:

«I prou, per arribar, quant al conjunt de la qüestió, que no justifici alarma en el primer moment ni arriba a justificar inquietud en l'actualitat. Només ens cal afegir una observació, adreçada a determinats comentaris que el cas sembla suggerir a un col·lega del matí. Concretament a «Solidaridad Obrera». L'observació és aquesta: no cal involucrar en el cas que ens ocupa el que el col·lega en diu «política catalana». El concepte, per ample, és tan imprecís que es presta a fàcil i lamentable confusió. Aquí no hi ha tal «política catalana». Aquí només hi ha uns homes que s'han posat fora de la llei Res més. La «política catalana», en conjunt, és a la primera línia del front antifeixista. Lluita amb el proletariat a les trinxeres i a la reraguarda. Al Consell de la Generalitat els homes de les esquadres catalanes treballen entre els homes del proletariat, estretament units amb ells per anhels iguals. Entre aquests homes hi ha els representants de la C. N. T., els quals poden donar fe de l'energia, de l'eficàcia i de la lleialtat de la seva tasca per a la guerra i per a la revolució. En els rengles de l'una i de l'altra —convé no oblidar-ho— les banderes catalanes són a la primera línia i en gran quantitat.»

I a això afegim que tampoc no hi ha dret que mostre nosaltres i altres diaris callem i ens ateuem a les consignes de guerra. «Solidaridad Obrera» d'avui pugui publicar una «versió» titulada «El eco del Kremlin», que no vacillem a qualificar d'indiscreta totalment.

Creiem que el «sensacionalisme», en aquest moment, és nociu. Però ho són, sobretot, la indiscreció i la indisciplina.

Enmig de les muntanyes nevades...

Al front fa fred. Els nostres milicians del front d'Aragó s'aguanten impassibles a llurs llocs de vigilància enmig de les muntanyes plenes de neu. Al nord d'Osca, les muntanyes estan totalment nevades. Cal que la gent de reraguarda pensi en els nostres germans que lluiten contra el feixisme i els enviïn roba d'hivern. Barcelona, tingueu en compte la consigna! Roba d'hivern per al front! (Centelles)

"EL RECURS D'ESPANYA DAVANT LA S. DE N. ES UNA CRIDA A LA CIVILITZACIO"

Segons "Le Petit Parisien", la S. de N., després de Manxukuo i Etiòpia, no té força moral per a discutir un problema de tant volum

Paris, 28. — La Premsa de gran informació i la reaccionària acullen amb visible malhumor la iniciativa del Govern espanyol de discutir el cas de la subvenció militar espanyola davant de la Societat de Nacions. «Le Petit Parisien» diu que la S. de N., després de Manxukuo i Etiòpia, no té força moral per a discutir un problema de tanta envergadura. «Le Jour», periòdic de «chantage» dretista, afirma que Hitler va reunir fa alguns dies els generals de la Reichswehr per tal d'estudiar un pla d'intervenció militar a Espanya. L'òrgan comunista «L'Humanité» diu: «El recurs d'Espanya davant la S. de N. és una crida a la civilització».

L'episodi de Talavera demostra que els rebels tenen totalment desproveïda la reraguarda

(Notícies rebudes a les sis de la tarda.)

Madrid, 28. — Poc soroll ha tornat durant la nit última al son dels madrilenys. Algun tret solt i algun tret de canó equívoc, sentint-se alerta perquè no oblidem que la guerra és entre nosaltres.

Diverses incursions dels ocells nocturns a diverses hores. Acabaven anit la nostra crònica al son de les metralladores. Escrivim aquesta columna amb el cor a boca de canó, o millor dit, a boca de canó. A les set hores, hem contat vuit explosions d'obusos enemics en el nucli urbà, continuació de l'obra devastadora que l'enemic ha iniciat.

Podríem dir que els rebels s'han retirat dels nostres llars, però

de cap manera no aconseguiran obrir forat en el nostre ànim. Pot seguir el concert.

A la Casa de Campo, res de nou. A la carretera d'Extremadura, presència de l'aviació feixista, que no ha aconseguit res pràctic. Tranquil·litat a Carabanchel i al Pont de la Princesa.

On hi hagué algun moviment fou en el sector de Villaverde. Primer, algun tinteire després d'un atac rebel amb pretensions de sorpresa, però en atacar els nostres la sorpresa es canvià en derrota per a ells.

A Guadarrama, neu i fred.

Duel d'artilleria en diversos punts del cinturó de Madrid, i arreu la moral més elevada en els heroics defensors de la nostra causa.

Aquesta és la situació a la meitat de la jornada del dissabte.

S'afirma cada dia la nostra superioritat sobre aquest enemic que s'estaciona a les nostres portes esperant que ens deixem sorprendre; però la vigilància dels lleials no té un moment de descuit que pugui facilitar tals pretensions.

Naturalment, constitueix un error gret deixar la reraguarda sense ningú. Així s'ha demostrat en l'episodi de Talavera en episodis que semblen a aquest primer de la sèrie i quant a material, l'enemic anava sobre rodes quan impensadament podia metrallars i canonejar els soldats del poble que a penes podia defensar-se amb uns fusells vells, amb uns metralladores antigues i una dotzena d'aviadors que havien recorregut, any i any, tota els aeròdroms d'Espanya. Heroica de

veritat l'empresa d'aquells homes que en els primers moments de la lluita s'aventuraven a col·lidir-se als turons del Guadarrama! Ara tot ha canviat. Podem respondre l'agressió amb l'agressió i amb l'avallament per part nostra de l'enemicisme que ençà la fi dels ideals estimats.

Cal estar atents a no afavorir el feixisme

Nota del Consolat General de la URSS

El Consolat General de la URSS, a Barcelona, ens envia, amb prec de publicació, la següent nota:

«Una de les manobres de la premsa venuda al feixisme internacional consisteix en la calúnnia que són els representants de la Unió Soviètica acreditats davant el Govern espanyol, de fer, dirigiten la política exterior i interior de la República espanyola. Són ben clares les finalitats que es proposen els servidors del feixisme en difondre semblants insinuacions. Els volen, en primer lloc, socavar a l'exterior el prestigi del Govern republicà d'Espanya; en segon lloc, debilitar el sentiment de solidaritat fraternal que s'enforteix cada vegada més entre els pobles d'Espanya i els de la Unió Soviètica, principal base moral de la lluita antifeixista; en tercer lloc, ajudar i reforçar les tendències de desorganització minadores del front únic republicà de part de diferents grups incontrolats i irresponsables. I heus ací que entre els òrgans de la premsa catalana s'ha trobat un full que ha emprat la tasca d'ajudar aquesta campanya feixista. En el seu número 27 de novembre, «La Batalla» intenta subministrar material per a les insinuacions feixistes esmentades. El Consolat General de la URSS, a Barcelona, rebuïda amb menyspreu les lamentables invencions d'aquest full.

P. E. del Consolat general de la URSS, a Barcelona, el corregeix de Premsa, Kirovsk.

Barcelona, 27 novembre del 1936»

A Villaverde els facciosos sofriren una nova desfeta

Madrid, 28. — Segons el resum dels comunicats rebuts fins aquest migdia a la Conselleria de Guerra, la situació als diversos sectors de Madrid és la següent:

Al sector de la Casa de Campo no hi ha hagut res de nou a les nostres posicions. L'artilleria d'ambdues bandes ha desplegat gran activitat a la carretera d'Extremadura. L'aviació enemiga ha fet una incursió a la nit passada, i s'ha vist la presència durant, gairebé mitja hora, d'un aparell que bombardejà la Casa de Campo.

En el matí d'avui la nostra artilleria ha bombardejat les posicions enemigues. Les peces faccioses han contestat a les nostres forces, així

com els seus morters, que han disparat sobre les nostres línies, sense conseqüències.

A la carretera de Carabanchel l'enemic, durant la nit, no ha donat mostres de cap activitat.

Al sector del Pont dels Francesos s'ha observat menys activitat enemiga, aduït en els seus serveis de vigilància.

Al sector de Villaverde les nostres forces hostilitzaren en la tarda d'ahir amb bombes de mà les primeres línies faccioses, i a darrera hora de la nit l'enemic intentà un atac que fou contestat per les nostres forces amb foc d'artilleria, morters i metralladores, sense que els rebels hagin aconseguit cap dels objectius que s'havien proposat.

En iniciar l'avanç que volien realitzar per sorpresa es vieren descoberts pels nostres serveis de vigilància que durant la nit i en hores adequades realitzen les forces lleials per tal d'evitar que els facciosos puguin efectuar algun cop de mà. El combat va durar dues hores i l'enemic fou refusat en tota la línia.

Els lleials iniciaren immediatament un contraatac i causaren nombroses baixes a l'enemic.

A Guadarrama, durant la nit, sens novetats.

Un individu que s'ha passat a les nostres rengles ha dit que en aquell sector hom creu que Madrid està a mans dels soldats facciosos i que solament resten petits nuclis de resistència.

Tres judicis davant el Tribunal Popular

Davant del Tribunal Popular número 4 ha comparegut Josep Ferrer Pacabau, acusat d'estafes.

Josep Ferrer Pacabau, ha estat jutjat pel Tribunal número 3, per estar acusat d'activitats feixistes.

Davant del Tribunal número 1 han estat jutjats Oleguer Verdauver Miquel, Félix Villarrubia Solano, Josep Maria Moreno Martínez, Josep Colom Vidal, Joan Baptista Marfà, i Joan Prades Baptista.

Aquesta darrera vista s'ha suspès el migdia i s'ha reprès al moment de tancar aquesta edició.

Es treballa activament per tal de normalitzar el proveïment de la ciutat

Els comerciants desaprovisos seran portats davant del Tribunal Popular

Els periodistes que fan informació a l'Ajuntament s'han entrevistat aquest migdia amb el conseller regidor de Proveïments, Pere Puig, per tal d'assabentar-se de les causes de les irregularitats que s'observen en els proveïments de la ciutat.

—Es cert—ha començat dient el company Puig—que el proveïment de la ciutat no és tan normal com fora de desitjar. S'ha de tenir, però, en compte que estem en temps de guerra i que això justifica aquesta anormalitat. Per exemple, hom sap que la carn que es consumia a Catalunya provenia de Galícia, la qual cosa no és ara possible per estar aquesta regió en poder dels facciosos. Igual passa amb la impossibilitat de portar peix del Cantàbric, amb l'agrar que a Madrid, que es proveïa de peix d'aquell mar, ara l'hem de proveir nosaltres.

Això ha motivat, en el que fa referència al peix, l'escassetat d'aquest i el consegüent encareïment. Per tal d'arreglar això, la Comissió de Proveïments, d'acord amb la Comissió del Mercat Central de Peix, ha pres l'acord que a partir d'avui resti suprimit el sistema de subhasta, el qual permetia que els negociants més poderosos acaparassin el peix i el venguessin a un preu abusiu.

Des d'avui hi haurà uns preus sopes i a més als detallistes hom els facilitarà uns targes-registres amb les quals podrà adquirir una quantitat ja assenyalada i de cap de les maneres es sobrepassarà aquesta. També el marge de benefici del detallista serà reduït a la meitat.

El mateix que amb el peix tindrà amb les fruites i verdures. D'acord

amb el Comitè del Born estem estructurant la distribució i la reducció del marge de benefici. Prendrem tots els acords que calguin, per rigurs que siguin, per tal d'aconseguir que en aquestes articles el naturalment no s'arriba a formar als preus d'abans del 19 de juliol, nimeny evitem els abusos actuals i establim unes tarifes raonables.

Ahí mateix, amb aquest objecte valgué tenir una reunió amb els directores de mercats als quals valgué carregar a tallar en cas qualsevol abus i a desplegar en aquest aspecte tota l'activitat possible.

La Comissió té també el projecte de crear un cos especial de patrulles de control, al qual estarà confiat tot allò que fa referència als preus de venda i distribució de les mercaderies. Aquestes patrulles obraran amb la major severitat.

S'imposaran penyes als infractors. Encara que el criteri de la Comissió és el de no aplicar aquesta sanció sistemàticament, sinó que la primera vegada es multarà a l'infractor, però si reincideix se'l tancarà l'establiment i l'adjudicació se'l portarà davant dels tribunals populars.

Per la normalització dels proveïments la Comissió treballa amb la major activitat possible. Estem fent gestions per tal d'abastar Barcelona del sucre necessari; el mateix és amb la carns i altres articles. Una de les dificultats més grans en què toquem per a això, és la manca de divises i la poca estabilització de la peseta. Confiem, però, arribar molt aviat a un concert amb les nacions que ens proveïen de qualsevol necessitat, solucionant tots els problemes derivats d'aquest assumpte.

ES CREA UN DOCUMENT D'IDENTITAT DELS MINISTRES DE LA REPUBLICA

València, 28. — La «Gaceta» publica, entre altres, les disposicions següents:

RESIDENCIA. — Decret que diu així:

«Les circumstàncies actuals aconsellen crear un document que serveixi als senyors ministres per tal d'identificar en tot moment la seva personalitat. Per això, d'acord amb el Consell de Ministres i a proposta del President, vinc en decretar:

Article primer. — Amb aquesta data es crea un document d'identitat dels ministres.

Constarà en un carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article segon. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article tercer. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article quart. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article cinquè. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article sisè. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article setè. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article vuitè. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article novè. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article dècim. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article onze. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article dotze. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article tretze. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article catorze. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article quinze. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

Article disset. — El carnet de pell roja i portarà a la seva portada en lletres d'orades l'escut d'Espanya sota la corona mural; i a continuació la indicació del Ministeri al qual correspongui. A l'interior la fotografia i al seu peu el nom, data, segell de la Presidència del Consell i signatura del President.

La U.R.S.S., defensora de la democràcia espanyola

El 9 de novembre el poble espanyol no ha celebrat solament l'anniversari de l'adveniment de la República Soviètica, sinó manifestat públicament tota la seva gratitud a la U.R.S.S. per l'ajut eficaç que aquesta li ha proporcionat mentre que les altres democràcies la traïen. Com han dit els corresponents de Premsa, la població d'Espanya ha sortit al carrer per homenajear la Unió Soviètica. Si la democràcia se salva a Espanya, serà degut a la lluita sostinguda per la U.R.S.S. Si la democràcia cau i el feixisme venç a Espanya, serà malgrat el gran combat entaulat per la U.R.S.S. La U.R.S.S. l'indica les maneres. El poble espanyol no oblidarà mai que la U.R.S.S. ha fet en tot moment tot allò que li era humanament possible per la seva defensa i la defensa de la pau mundial. Els responsables seran els Estats democràtics que han sabotejat des del principi fins a la fi la causa del poble espanyol.

El conflicte espanyol no és solament la lluita per la democràcia que té totes les simpaties del poble soviètic, sinó que està completament lligat a la qüestió de la pau i de la guerra.

Com ha dit Malsky en el Comitè de no intervenció, els pobles de la U.R.S.S. estan convençuts que actualment hi ha plantejats a Espanya un duel molt seriós entre les forces de la pau i de la guerra. El Govern espanyol personifica les forces de la pau, i els generals sublevats la força de la guerra.

Aquesta és la veritat que ha determinat la política soviètica des del principi. Perquè hom no ha d'oblidar que l'essència de la política exterior de la U.R.S.S. és la salvaguarda de la pau. Mai, a tota la història de la política exterior dels Soviets no s'ha vist la U.R.S.S. acceptar les provocacions per molt vils que fossin. Mai no s'ha prestat a col·laborar-se en tal posició que els enemics de la pau poguessin arrossegar-la pel camí que conduïa a la guerra. Però el que possi qualsevol que sigui el lloc i l'època en què sobrevingui la guerra, ningú no podrà dir que la U.R.S.S. no ha conservat un gran sentit de les seves responsabilitats envers la causa de la pau en perill ni que hagi posat les seves cartes en el joc dels factors de la guerra.

Després d'haver signat el Pacte, la U.R.S.S. féu tot el possible per fer-lo eficaç. Malgrat el sabotatge de certs governs, la U.R.S.S. va fer l'impossible perquè el Comitè de no intervenció al seu nom. Planteja amb precisió la qüestió de Portugal perquè els Estats s'havien compromès a no exportar armes a Espanya — però no a Portugal —, la qual cosa permetia totes les derogacions possibles a la no intervenció.

La U.R.S.S. ha lluitat sense descans per assegurar l'adopció d'una sèrie de mesures pràctiques que permetin detenir el proveïment d'armes, etcètera als rebels.

Els esdeveniments han demostrat en claredat de visió dels representants soviètics. Com ha fet observar «The Economist», cap dels esforços de la Unió Soviètica no ha estat en la facció del Comitè. (27 octubre 1936).

El Comitè s'ha revelat com una veritable clauverera, una pantalla darrera la qual ha intervingut el feixisme internacional contra el Govern legal de l'Espanya republicana.

Però l'opinió pública mundial ja ha començat a reaccionar. Mentre «The Herald» qualificava d'insensateses les proposicions soviètiques del bloqueig de Portugal, per a impedir l'abastament dels rebels, «The Economist», una revista financera i econòmica molt seriosa, declarava: «Continuem pensant — com ja ho hem dit al principi de la rebel·lió —, que si s'hagués trobat davant l'eventualitat d'un bloqueig franco-anglès, ni Hitler ni Mussolini no haurien enviat el seu ajut militar a Espanya. Convé afegir que una sèrie d'acords internacionals hauria permès tal acció».

No obstant, els esforços de la U.R.S.S. per fer que fos eficaç la no intervenció han estat completament evidents. La U.R.S.S. ha publicat una nota del 7 d'octubre. La nota anunciava que si no es feia immediatament quelcom d'eficaç per a impedir la violació del pacte, la U.R.S.S. es consideraria lliure d'obrar en conseqüència.

Això expressava no sols el sentiment de tot el poble soviètic i de petites minories dels altres països, sinó que es transformava en la veu de la consciència de tot el món. La no intervenció havia estat una farsa trágica des del principi, una farsa trágica que comprometia els països democràtics. La Rússia dels Soviets hi ha posat fi.

Els dirigents de la U.R.S.S. han donat proves d'una gran prudència en actuar en el moment just, quan el feixisme s'ha tret la careta, quan l'experiència ha demostrat davant l'opinió pública on era la veritat, quan la Unió Soviètica tenia grans forces al seu darrere.

La revelació de la farsa de la no intervenció i l'actitud independent adoptada per la U.R.S.S. reforça el poder de la democràcia. Però el Comitè de no intervenció encara viu. La U.R.S.S. ha de lluitar alhora contra les potències terribles que manegen el Comitè i contra el feixisme espanyol. S'han fet esforços per a intentar apartar la U.R.S.S. del Comitè. Absents els representants soviètics, hauria estat fàcil transformar el Comitè no solament en instrument de lluita contra el poble espanyol, sinó contra la mateixa U.R.S.S. Naturalment, la U.R.S.S. ha desfet fàcilment manobres. Sense deixar de seguir la seva pròpia línia, continua en el Comitè per a defensar-hi els interessos de la pau, de la democràcia i els drets del poble espanyol.

Els partidaris de la pau i de la democràcia mai no estaran prou agraïts amb la U.R.S.S. per la prudència i el discerniment de què ha donat proves en les seves iniciatives. Res del que s'ha fet no pot ésser utilitzat pels partidaris de la guerra i del feixisme. En defensar la pau en tot moment, en deixar als feixistes la responsabilitat de l'agressió i de la provocació, en posar al descobert tots els seus actes davant el món sencer i en mobilitzar l'opinió pública per la causa de la democràcia espanyola, la U.R.S.S. ha tingut un paper magnífic.

Però ha corregut grans perills. En defensar la causa de la pau i els drets dels pobles, ha aixecat contra ella els escuts de totes les forces reaccionàries del món. Ha pres la iniciativa de la nostra defensa, i hem de fer l'impossible per ajudar-la en la seva tasca. L'assalt del feixisme contra el poble espanyol és una etapa en la croada internacional contra la Unió Soviètica. El nostre deure és ajudar-la a defensar la democràcia espanyola. En obrar així, contribuïm a protegir la Unió Soviètica contra els atacs del feixisme mundial. (Servei A. U. S.)

El poble espanyol no oblidarà mai que la U.R.S.S. ha fet en tot moment tot allò que li era humanament possible per la seva defensa i la defensa de la pau mundial. Els responsables seran els Estats democràtics que han sabotejat des del principi fins a la fi la causa del poble espanyol.

El conflicte espanyol no és solament la lluita per la democràcia que té totes les simpaties del poble soviètic, sinó que està completament lligat a la qüestió de la pau i de la guerra.

Com ha dit Malsky en el Comitè de no intervenció, els pobles de la U.R.S.S. estan convençuts que actualment hi ha plantejats a Espanya un duel molt seriós entre les forces de la pau i de la guerra. El Govern espanyol personifica les forces de la pau, i els generals sublevats la força de la guerra.

Aquesta és la veritat que ha determinat la política soviètica des del principi. Perquè hom no ha d'oblidar que l'essència de la política exterior de la U.R.S.S. és la salvaguarda de la pau. Mai, a tota la història de la política exterior dels Soviets no s'ha vist la U.R.S.S. acceptar les provocacions per molt vils que fossin. Mai no s'ha prestat a col·laborar-se en tal posició que els enemics de la pau poguessin arrossegar-la pel camí que conduïa a la guerra. Però el que possi qualsevol que sigui el lloc i l'època en què sobrevingui la guerra, ningú no podrà dir que la U.R.S.S. no ha conservat un gran sentit de les seves responsabilitats envers la causa de la pau en perill ni que hagi posat les seves cartes en el joc dels factors de la guerra.

Després d'haver signat el Pacte, la U.R.S.S. féu tot el possible per fer-lo eficaç. Malgrat el sabotatge de certs governs, la U.R.S.S. va fer l'impossible perquè el Comitè de no intervenció al seu nom. Planteja amb precisió la qüestió de Portugal perquè els Estats s'havien compromès a no exportar armes a Espanya — però no a Portugal —, la qual cosa permetia totes les derogacions possibles a la no intervenció.

La U.R.S.S. ha lluitat sense descans per assegurar l'adopció d'una sèrie de mesures pràctiques que permetin detenir el proveïment d'armes, etcètera als rebels.

Els esdeveniments han demostrat en claredat de visió dels representants soviètics. Com ha fet observar «The Economist», cap dels esforços de la Unió Soviètica no ha estat en la facció del Comitè. (27 octubre 1936).

El Comitè s'ha revelat com una veritable clauverera, una pantalla darrera la qual ha intervingut el feixisme internacional contra el Govern legal de l'Espanya republicana.

Però l'opinió pública mundial ja ha començat a reaccionar. Mentre «The Herald» qualificava d'insensateses les proposicions soviètiques del bloqueig de Portugal, per a impedir l'abastament dels rebels, «The Economist», una revista financera i econòmica molt seriosa, declarava: «Continuem pensant — com ja ho hem dit al principi de la rebel·lió —, que si s'hagués trobat davant l'eventualitat d'un bloqueig franco-anglès, ni Hitler ni Mussolini no haurien enviat el seu ajut militar a Espanya. Convé afegir que una sèrie d'acords internacionals hauria permès tal acció».

No obstant, els esforços de la U.R.S.S. per fer que fos eficaç la no intervenció han estat completament evidents. La U.R.S.S. ha publicat una nota del 7 d'octubre. La nota anunciava que si no es feia immediatament quelcom d'eficaç per a impedir la violació del pacte, la U.R.S.S. es consideraria lliure d'obrar en conseqüència.

Això expressava no sols el sentiment de tot el poble soviètic i de petites minories dels altres països, sinó que es transformava en la veu de la consciència de tot el món. La no intervenció havia estat una farsa trágica des del principi, una farsa trágica que comprometia els països democràtics. La Rússia dels Soviets hi ha posat fi.

Els dirigents de la U.R.S.S. han donat proves d'una gran prudència en actuar en el moment just, quan el feixisme s'ha tret la careta, quan l'experiència ha demostrat davant l'opinió pública on era la veritat, quan la Unió Soviètica tenia grans forces al seu darrere.

La revelació de la farsa de la no intervenció i l'actitud independent adoptada per la U.R.S.S. reforça el poder de la democràcia. Però el Comitè de no intervenció encara viu. La U.R.S.S. ha de lluitar alhora contra les potències terribles que manegen el Comitè i contra el feixisme espanyol. S'han fet esforços per a intentar apartar la U.R.S.S. del Comitè. Absents els representants soviètics, hauria estat fàcil transformar el Comitè no solament en instrument de lluita contra el poble espanyol, sinó contra la mateixa U.R.S.S. Naturalment, la U.R.S.S. ha desfet fàcilment manobres. Sense deixar de seguir la seva pròpia línia, continua en el Comitè per a defensar-hi els interessos de la pau, de la democràcia i els drets del poble espanyol.

Els partidaris de la pau i de la democràcia mai no estaran prou agraïts amb la U.R.S.S. per la prudència i el discerniment de què ha donat proves en les seves iniciatives. Res del que s'ha fet no pot ésser utilitzat pels partidaris de la guerra i del feixisme. En defensar la pau en tot moment, en deixar als feixistes la responsabilitat de l'agressió i de la provocació, en posar al descobert tots els seus actes davant el món sencer i en mobilitzar l'opinió pública per la causa de la democràcia espanyola, la U.R.S.S. ha tingut un paper magnífic.

Però ha corregut grans perills. En defensar la causa de la pau i els drets dels pobles, ha aixecat contra ella els escuts de totes les forces reaccionàries del món. Ha pres la iniciativa de la nostra defensa, i hem de fer l'impossible per ajudar-la en la seva tasca. L'assalt del feixisme contra el poble espanyol és una etapa en la croada internacional contra la Unió Soviètica. El nostre deure és ajudar-la a defensar la democràcia espanyola. En obrar així, contribuïm a protegir la Unió Soviètica contra els atacs del feixisme mundial. (Servei A. U. S.)

El poble espanyol no oblidarà mai que la U.R.S.S. ha fet en tot moment tot allò que li era humanament possible per la seva defensa i la defensa de la pau mundial. Els responsables seran els Estats democràtics que han sabotejat des del principi fins a la fi la causa del poble espanyol.

El conflicte espanyol no és solament la lluita per la democràcia que té totes les simpaties del poble soviètic, sinó que està completament lligat a la qüestió de la pau i de la guerra.

Com ha dit Malsky en el Comitè de no intervenció, els pobles de la U.R.S.S. estan convençuts que actualment hi ha plantejats a Espanya un duel molt seriós entre les forces de la pau i de la guerra. El Govern espanyol personifica les forces de la pau, i els generals sublevats la força de la guerra.

Aquesta és la veritat que ha determinat la política soviètica des del principi. Perquè hom no ha d'oblidar que l'essència de la política exterior de la U.R.S.S. és la salvaguarda de la pau. Mai, a tota la història de la política exterior dels Soviets no s'ha vist la U.R.S.S. acceptar les provocacions per molt vils que fossin. Mai no s'ha prestat a col·laborar-se en tal posició que els enemics de la pau poguessin arrossegar-la pel camí que conduïa a la guerra. Però el que possi qualsevol que sigui el lloc i l'època en què sobrevingui la guerra, ningú no podrà dir que la U.R.S.S. no ha conservat un gran sentit de les seves responsabilitats envers la causa de la pau en perill ni que hagi posat les seves cartes en el joc dels factors de la guerra.

Després d'haver signat el Pacte, la U.R.S.S. féu tot el possible per fer-lo eficaç. Malgrat el sabotatge de certs governs, la U.R.S.S. va fer l'impossible perquè el Comitè de no intervenció al seu nom. Planteja amb precisió la qüestió de Portugal perquè els Estats s'havien compromès a no exportar armes a Espanya — però no a Portugal —, la qual cosa permetia totes les derogacions possibles a la no intervenció.

La U.R.S.S. ha lluitat sense descans per assegurar l'adopció d'una sèrie de mesures pràctiques que permetin detenir el proveïment d'armes, etcètera als rebels.

Els esdeveniments han demostrat en claredat de visió dels representants soviètics. Com ha fet observar «The Economist», cap dels esforços de la Unió Soviètica no ha estat en la facció del Comitè. (27 octubre 1936).

El Comitè s'ha revelat com una veritable clauverera, una pantalla darrera la qual ha intervingut el feixisme internacional contra el Govern legal de l'Espanya republicana.

Però l'opinió pública mundial ja ha començat a reaccionar. Mentre «The Herald» qualificava d'insensateses les proposicions soviètiques del bloqueig de Portugal, per a impedir l'abastament dels rebels, «The Economist», una revista financera i econòmica molt seriosa, declarava: «Continuem pensant — com ja ho hem dit al principi de la rebel·lió —, que si s'hagués trobat davant l'eventualitat d'un bloqueig franco-anglès, ni Hitler ni Mussolini no haurien enviat el seu ajut militar a Espanya. Convé afegir que una sèrie d'acords internacionals hauria permès tal acció».

No obstant, els esforços de la U.R.S.S. per fer que fos eficaç la no intervenció han estat completament evidents. La U.R.S.S. ha publicat una nota del 7 d'octubre. La nota anunciava que si no es feia immediatament quelcom d'eficaç per a impedir la violació del pacte, la U.R.S.S. es consideraria lliure d'obrar en conseqüència.

Això expressava no sols el sentiment de tot el poble soviètic i de petites minories dels altres països, sinó que es transformava en la veu de la consciència de tot el món. La no intervenció havia estat una farsa trágica des del principi, una farsa trágica que comprometia els països democràtics. La Rússia dels Soviets hi ha posat fi.

Els dirigents de la U.R.S.S. han donat proves d'una gran prudència en actuar en el moment just, quan el feixisme s'ha tret la careta, quan l'experiència ha demostrat davant l'opinió pública on era la veritat, quan la Unió Soviètica tenia grans forces al seu darrere.

La revelació de la farsa de la no intervenció i l'actitud independent adoptada per la U.R.S.S. reforça el poder de la democràcia. Però el Comitè de no intervenció encara viu. La U.R.S.S. ha de lluitar alhora contra les potències terribles que manegen el Comitè i contra el feixisme espanyol. S'han fet esforços per a intentar apartar la U.R.S.S. del Comitè. Absents els representants soviètics, hauria estat fàcil transformar el Comitè no solament en instrument de lluita contra el poble espanyol, sinó contra la mateixa U.R.S.S. Naturalment, la U.R.S.S. ha desfet fàcilment manobres. Sense deixar de seguir la seva pròpia línia, continua en el Comitè per a defensar-hi els interessos de la pau, de la democràcia i els drets del poble espanyol.

Els partidaris de la pau i de la democràcia mai no estaran prou agraïts amb la U.R.S.S. per la prudència i el discerniment de què ha donat proves en les seves iniciatives. Res del que s'ha fet no pot ésser utilitzat pels partidaris de la guerra i del feixisme. En defensar la pau en tot moment, en deixar als feixistes la responsabilitat de l'agressió i de la provocació, en posar al descobert tots els seus actes davant el món sencer i en mobilitzar l'opinió pública per la causa de la democràcia espanyola, la U.R.S.S. ha tingut un paper magnífic.

Però ha corregut grans perills. En defensar la causa de la pau i els drets dels pobles, ha aixecat contra ella els escuts de totes les forces reaccionàries del món. Ha pres la iniciativa de la nostra defensa, i hem de fer l'impossible per ajudar-la en la seva tasca. L'assalt del feixisme contra el poble espanyol és una etapa en la croada internacional contra la Unió Soviètica. El nostre deure és ajudar-la a defensar la democràcia espanyola. En obrar així, contribuïm a protegir la Unió Soviètica contra els atacs del feixisme mundial. (Servei A. U. S.)

El poble espanyol no oblidarà mai que la U.R.S.S. ha fet en tot moment tot allò que li era humanament possible per la seva defensa i la defensa de la pau mundial. Els responsables seran els Estats democràtics que han sabotejat des del principi fins a la fi la causa del poble espanyol.

Naturalment!!!

Urgeix la municipalització del servei de Taxis, així com la de Tramvies, Metros, Autobusos, Estatges, Agua, Gas, Electricitat, etc. etc.

La Comissaria de Propaganda de la Generalitat ens trameta una interessantíssima nota, plena de lògica, que publiquem íntegra:

«L'espectacle és poc edificat. Des de fa dies ha vingut desenrotllant-se una lluita sorda entre els companys taxistes de les dues Centrals sindicals. Aquest fet depriment ha arribat ja a transcendir, en diverses ocasions a la premsa local i s'hi ha parlat de caucions, amenaces i d'altres coses que res no tenen a veure amb els principis de la democràcia obrera i amb la llibertat de tendències propagada a surs en el pacte entre la C. N. T. i la U. G. T.

Es veritablement desmoralitzador que en aquests moments tan grans per a l'esdevenidor de la classe treballadora persisteixi i s'inciti encara més un esperit exclusivista, sectari, que no té raó d'existir. Els interessos de la classe obrera són indivisibles i es fan per damunt de les conveniències partidistes. Oblidar això en aquests dies tan propis en experiències en què el feixisme assassina — en els llocs del seu domini — sense fer distincions entre tots els que representen el pensament i l'acció progressiva del proletariat, equival a sabotejar estupidament la premissa indispensable per a la nostra victòria: la unitat de la classe treballadora, la Unitat Sindical.

El servei de taxis, com tot altre servei públic de la nostra ciutat, no pot ésser monopolitzat per ningú més que la lògica, que per l'Ajuntament. D'ací, doncs, la urgent conveniència de municipalitzar no solament el dit servei, sinó que hauria d'estendre's a Tramvies, Metros, Autobusos, Estatges, Agua, Gas, Electricitat, etc.

L'Ajuntament s'ha de transformar en una gran empresa econòmica al servei de la col·lectivitat i ha de deixar d'ésser una organització dedicada exclusivament a la recaptació d'impostos, i mentre no sigui un fet la fusió de les dues Centrals sindicals — que vindrà a simplificar infinitament el problema — es fa encara més necessària l'orientació municipalitzadora que en tot moment tendeix a beneficiar la col·lectivitat.

La veïna ciutat de Badalona ens ofereix el seu exemple municipalitzant les vivendes. Cal que el nostre Ajuntament es plantegi immediatament aquest problema. L'habitatge obrera únicament pot tenir una perfecta solució, com molts altres aspectes de la cosa pública, en l'organització municipal. Ho i establint reformes a les antighigniques vivendes que fins ara han vingut habitant la majoria dels nostres obrers.

Correspon als dirigents sindicals la tasca de fer cada vegada més estrets els llaços de fraternitat de la nostra classe obrera, que s'ha de traduir, en un curt termini, en UNA SOLA CENTRAL SINDICAL.

Per tota la nostra representant obrera a l'Ajuntament, engegar els diversos problemes que planteja l'actual etapa de transició vers la nova societat, orgànicament perfecta i socialment justa.»

El poble espanyol defensa la causa de la pau

L'atei d'Espanya i la política de França i Anglaterra

Sobre aquest tema diu el prestigiós crític de política internacional Gabriel Perí a «L'Humanité», de París: «L'embarcament sobre les armes destinades a Espanya és una forma de capitulació davant del hitlerisme. Nosaltres professem la creença que les capitulacions davant del hitlerisme arasten les aventures. M. Hendel ha dit: «L'espero que era necessari practicar la política del «cran d'arrêt». Però a la Comissió dels Afers estrangers, Herault, Kedillis i els seus amics s'adhereixen a la hitlerització d'Espanya».

Hom ha dit encara — aquesta «boutade» fou pronunciada diverses vegades: — «Es la U.R.S.S. qui ha començat, és la U.R.S.S. qui primer ha violat la no intervenció». I M. de Kedillis proposa que França adrexi als Soviets una severa amonestació!

Els nostres enaqualats tenen la memòria curta. Ells obliden l'afar dels «Savoia Marchetti». Ells obliden les paraules del comte Ciano a M. de Kedillis. Ells obliden el llibre blanc espanyol.

Els oblidem que M. Deibos, en el moment que proposà la no intervenció específica que aquesta seria una farsa si no era respectada per tots. Ells oblidem que la U.R.S.S. s'adheria a l'acord de no intervenció i que ella és lliura a les exigències de la seva adhesió fins al moment que la no intervenció esdevingué als ulls de tothom una farsa.

Que hom no confongui, doncs, els papers. En aquest afer no hi pot haver acusació sobre els Soviets. Els acusats són Hitler, Mussolini, o és Portugal.

Els comissaris de dretes ens han dit que ells ho subordinen tot a l'entesa franco-britànica i que aquesta entesa no resistirà pas el resultat del comerç franco-espanyol. Anteriorment ja hem respost a aquest argument. L'entesa franco-britànica és un factor de seguretat. I no és res més que això. «Quin francès acceptaria la col·laboració britànica al preu de l'ocupació d'Espanya per Franco, al preu de la primàcia italo-alemanya sobre la Mediterrània?»

Hom ens diu: «Anglaterra vol, Anglaterra no ho vol pas», però l'entesa no és pas la unió en la qual un diu «Jo vull» i l'altre contesta «Jo no».

A dir la veritat el Govern francès havia, de temps ençà, d'haver-se erigit prop de Londres en l'advocat per a la defensa de la Mediterrània. La col·lecció del feixisme amenaça tots els pobles pacífics. En aquesta mateixa hora, sota el pretext d'entesa anticomunista, el Japó i Alemanya uneixen els seus esforços amb la vista posada damunt de la Gran Bretanya.

Aquestes veritats han pres gran increment en l'opinió britànica tal com han pogut comprovar-ho els membres de la delegació del Comitè mundial (Langewiesche, Bayet, Morizet i Longuet), que estan efectuant a Londres útils entrevistes.

Anglaterra està lluny, molt lluny, d'ésser unànime a aprovar la política dita de «no intervenció».

Servir l'entesa franco-anglesa no és afavorir els qui a Londres admeten la conquesta d'Espanya per Hitler. Es fer comprendre a Londres la necessitat de barrar arreu el pas de l'agressor.

El poble espanyol no oblidarà mai que la U.R.S.S. ha fet en tot moment tot allò que li era humanament possible per la seva defensa i la defensa de la pau mundial. Els responsables seran els Estats democràtics que han sabotejat des del principi fins a la fi la causa del poble espanyol.

El conflicte espanyol no és solament la lluita per la democràcia que té totes les simpaties del poble soviètic, sinó que està completament lligat a la qüestió de la pau i de la guerra.

Com ha dit Malsky en el Comitè de no intervenció, els pobles de la U.R.S.S. estan convençuts que actualment hi ha plantejats a Espanya un duel molt seriós entre les forces de la pau i de la guerra. El Govern espanyol personifica les forces de la pau, i els generals sublevats la força de la guerra.

Aquesta és la veritat que ha determinat la política soviètica des del principi. Perquè hom no ha d'oblidar que l'essència de la política exterior de la U.R.S.S. és la salvaguarda de la pau. Mai, a tota la història de la política exterior dels Soviets no s'ha vist la U.R.S.S. acceptar les provocacions per molt vils que fossin. Mai no s'ha prestat a col·laborar-se en tal posició que els enemics de la pau poguessin arrossegar-la pel camí que conduïa a la guerra. Però el que possi qualsevol que sigui el lloc i l'època en què sobrevingui la guerra, ningú no podrà dir que la U.R.S.S. no ha conservat un gran sentit de les seves responsabilitats envers la causa de la pau en perill ni que hagi posat les seves cartes en el joc dels factors de la guerra.

Després d'haver signat el Pacte, la U.R.S.S. féu tot el possible per fer-lo eficaç. Malgrat el sabotatge de certs governs, la U.R.S.S. va fer l'impossible perquè el Comitè de no intervenció al seu nom. Planteja amb precisió la qüestió de Portugal perquè els Estats s'havien compromès a no exportar armes a Espanya — però no a Portugal —, la qual cosa permetia totes les derogacions possibles a la no intervenció.

La U.R.S.S. ha lluitat sense descans per assegurar l'adopció d'una sèrie de mesures pràctiques que permetin detenir el proveïment d'armes, etcètera als rebels.

Els esdeveniments han demostrat en claredat de visió dels representants soviètics. Com ha fet observar «The Economist», cap dels esforços de la Unió Soviètica no ha estat en la facció del Comitè. (27 octubre 1936).

El Comitè s'ha revelat com una veritable clauverera, una pantalla darrera la qual ha intervingut el feixisme internacional contra el Govern legal de l'Espanya republicana.

Però l'opinió pública mundial ja ha començat a reaccionar. Mentre «The Herald» qualificava d'insensateses les proposicions soviètiques del bloqueig de Portugal, per a impedir l'abastament dels rebels, «The Economist», una revista financera i econòmica molt seriosa, declarava: «Continuem pensant — com ja ho hem dit al principi de la rebel·lió —, que si s'hagués trobat davant l'eventualitat d'un bloqueig franco-anglès, ni Hitler ni Mussolini no haurien enviat el seu ajut militar a Espanya. Convé afegir que una sèrie d'acords internacionals hauria permès tal acció».

No obstant, els esforços de la U.R.S.S. per fer que fos eficaç la no intervenció han estat completament evidents. La U.R.S.S. ha publicat una nota del 7 d'octubre. La nota anunciava que si no es feia immediatament quelcom d'eficaç per a impedir la violació del pacte, la U.R.S.S. es consideraria lliure d'obrar en conseqüència.

Això expressava no sols el sentiment de tot el poble soviètic i de petites minories dels altres països, sinó que es transformava en la veu de la consciència de tot el món. La no intervenció havia estat una farsa trágica des del principi, una farsa trágica que comprometia els països democràtics. La Rússia dels Soviets hi ha posat fi.

Els dirigents de la U.R.S.S. han donat proves d'una gran prudència en actuar en el moment just, quan el feixisme s'ha tret la careta, quan l'experiència ha demostrat davant l'opinió pública on era la veritat, quan la Unió Soviètica tenia grans forces al seu darrere.

La revelació de la farsa de la no intervenció i l'actitud independent adoptada per la U.R.S.S. reforça el poder de la democràcia. Però el Comitè de no intervenció encara viu. La U.R.S.S. ha de lluitar alhora contra les potències terribles que manegen el Comitè i contra el feixisme espanyol. S'han fet esforços per a intentar apartar la U.R.S.S. del Comitè. Absents els representants soviètics, hauria estat fàcil transformar el Comitè no solament en instrument de lluita contra el poble espanyol, sinó contra la mateixa U.R.S.S. Naturalment, la U.R.S.S. ha desfet fàcilment manobres. Sense deixar de seguir la seva pròpia línia, continua en el Comitè per a defensar-hi els interessos de la pau, de la democràcia i els drets del poble espanyol.

Els partidaris de la pau i de la democràcia mai no estaran prou agraïts amb la U.R.S.S. per la prudència i el discerniment de què ha donat proves en les seves iniciatives. Res del que s'ha fet no pot ésser utilitzat pels partidaris de la guerra i del feixisme. En defensar la pau en tot moment, en deixar als feixistes la responsabilitat de l'agressió i de la provocació, en posar al descobert tots els seus actes davant el món sencer i en mobilitzar l'opinió pública per la causa de la democràcia espanyola, la U.R.S.S. ha tingut un paper magnífic.

Però ha corregut grans perills. En defensar la causa de la pau i els drets dels pobles, ha aixecat contra ella els escuts de totes les forces reaccionàries del món. Ha pres la iniciativa de la nostra defensa, i hem de fer l'impossible per ajudar-la en la seva tasca. L'assalt del feixisme contra el poble espanyol és una etapa en la croada internacional contra la Unió Soviètica. El nostre deure és ajudar-la a defensar la democràcia espanyola. En obrar així, contribuïm a protegir la Unió Soviètica contra els atacs del feixisme mundial. (Servei A. U. S.)

El poble espanyol no oblidarà mai que la U.R.S.S. ha fet en tot moment tot allò que li era humanament possible per la seva defensa i la defensa de la pau mundial. Els responsables seran els Estats democràtics que han sabotejat des del principi fins a la fi la causa del poble espanyol.

El conflicte espanyol no és solament la lluita per la democràcia que té totes les simpaties del poble soviètic, sinó que està completament lligat a la qüestió de la pau i de la guerra.

Com ha dit Malsky en el Comitè de no intervenció, els pobles de la U.R.S.S. estan convençuts que actualment hi ha plantejats a Espanya un duel molt seriós entre les forces de la pau i de la guerra. El Govern espanyol personifica les forces de la pau, i els generals sublevats la força de la guerra.

Aquesta és la veritat que ha determinat la política soviètica des del principi. Perquè hom no ha d'oblidar que l'essència de la política exterior de la U.R.S.S. és la salvaguarda de